

Rudyard Kipling

Ha

Ha higgadt maradsz, amikor nem a te vétked,
Mégis rád verik esztelen a zavart népek;
Ha bízni tudsz, bár minden atyádfia kétked,
De azért nem hiszel óvatlanul a szépnek:
Ha tudsz várni és a lelked bele sem fárad,
Vagy ha hazudnak rólad, de te igaz maradsz,
Vagy gyűlölve, belőled a harag nem árad,
Viszont kérkedőn, kéretlen tanácsot sem adsz;

Ha álmodozni mersz – de holdkóros nem leszel;
Ha gondolkodsz, és így nem öncélúan teszel,
Ha te vagy, ki győz, vagy valamit csapás vesz el
És örömet, bánatot egyformán jól veszel:
Ha férdítve hallod vissza az igazságod
Vagy életed becsesebb dolgai vesznek el,
De te el tudod viselni ezt a gazságot,
Újra elindulsz, amíg a hajód vesztegel;

Ha halomba gyűjtöd minden nyereményed
És az egészet egy lapra felteszed,
És odalesz és újra kezdel, reményed
Megőrizve nem sírsz, nem veszted az eszed:
Ha rászorítasz ideget, szívet és ínt,
Hogy kiszolgáljon a végsőkig és tova,
És kitarasz, mikor már mást nem érzel csak kint,
Akaratot, ami hajt: „Ne add fel soha!”

Ha szólni tudsz a tömeghez, régi cimborád
Az marad, még ha alig van is mit ennie,
Ha bántani nem tud sem haragos, se barát,
Ha mindenki számol veled valamennyire:
Ha célratörő utad minden inchével
El tudsz számolni, nem csak részben, mint annyian,
Tiéd a tág világ minden becses kincsével,
Sőt – mi ennél is több – ember leszel, fiam!

Jessi L. Crawford
Angyalkáim

Szeretet, mely nem múlik el soha,
 Kacagás, sok ártatlan csíny sora,
 Kicsinyek hatalmas ölelése,
 Hogy később ne nézzen ő feléd se.
 Rohanó kiscipők távolodó zaja,
 Kipirult orcája, kunkorodó haja.
 Csimpaszkodó kezek fonnak körül,
 Fájdalmasan sír, majd ismét örül.
 Esti mesék, altató énekek,
 Ő már bárminél többet ér neked.
 Álomba zuhan, jól betakarva,
 Bár még mindig játszani akarna.
 Megérte a sok harc, csitító dal, szavak,
 Mikor látom milyen békésen alszanak.

Dean Fraser Phillips
A fönix, ki el nem hamvad

Hamuból kibújva tártad ki szárnyadat,
 Álmod úzve a hit legyőzi az árnyakat.
 Az örök tűzmadár, lobogó lánggra kapva,
 Máglyát hátrahagyva, röpül fel a napba.
 Álmod lett a végzeted; a cél kitűzve,
 Tessed megfeszítve borult pokoli tűzbe.
 A tegnap elmúlt, a ma az éj ellen lázad,
 Az ég már az otthonod, a nap lett a házad.
 Elérted, ne vergődj hitetlenül, félve!
 Lángod örökké égni fog, évről évre.
 Néha kétség kerülget és pusztá bánat,
 De a holnap angyalaként bontasz szárnyat.

M. Pálfi Erika fordításai

Dean Fraser Phillips 1973-ban született az Egyesült Királyságban, ma Svédországban él. Költő, forgatókönyvíró, 2011-ben jelent meg első verseskötete, amely az Amazon TOP100 költészet kategóriába be is került.